

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. június 25. és július 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A 31 rb közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmény miatt **az I.r. vádlott és társai** ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2007. november 26. napján kihirdetett Kb.IV.148/2007/44. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r. vádlottal szemben kiszabott 1 (egy) év 10 (tíz) hónapi börtönbüntetés tekintetében a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését mellőzi, a pénzmellékbüntetés összegét 500.000 (ötszázezer) Ft-ra enyhíti.

Az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítja.

A III., a VIII., a XII., a XVI., a XXVI.r. és a XXIX.r. vádlottakkal szemben kiszabott várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetést lefokozásra **súlyosítja**.

A XXV.r. vádlottat 1 (egy) évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására is **ítéli**.

A XXIII., a XXVII., a XXX., a XXXIII. és a XXXIV.r. vádlottakkal szemben kiszabott fogházbüntetéseket egyenként 300 (háromszáz) napi tétel, napi tételenként 300 (háromszáz) Ft pénzbüntetésre **enyhíti**.

A XXIII., a XXVII., a XXX., a XXXIII. és a XXXIV.r. vádlottakkal szemben kiszabott egyenként 90.000 (kilencvenezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén fogházbüntetésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A II.r. vádlottal szemben kiszabott 72.000 (hetvenkettőezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén fogházbüntetésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

A bűnügyi iratok 200/9/a., 197/8/b., 219/10/b., 244/13/b., 189/9/b., 182/10/b. naplószáma alatt található, valamint a 628808 számú nyelvvizsga bizonyítványok lefoglalását **megszünteti** és azokat az Egyetem Nyelvvizsgaközpontjának rendeli **megküldeni**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét az I., a II., a III., a IV., az VI., a VII., a VIII., a IX., a XI., a XII., a XIV., a XVI., a XXIII., a XXV., a XXVI., a XXVII., a XXIX., a XXX., a XXXI., a XXXIII. és a XXXIV.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A VII.r. vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 21.000.- (huszonegyezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2007. november 26. napján kihirdetett KB.IV.148/2007/44. számú ítéletének A/ részében az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 29 rb felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében, valamint felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének kísérletében, ezért - halmazati büntetésül - 1 évi és 10 hónapi börtönbüntetésre, 2.000.000.-Ft pénzmellékbüntetésre, valamint 2.000.000.- Ft pénzüsszegben kifejezett vagyonelkobzásra ítélte. a XV., a XXIII., a XXVII., a XXX., a XXXIII., és a XXXIV.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében, ezért őket külön- külön 6 hónapi fogházbüntetésre, valamint a XV., a XXVII., a XXX. és a XXXIV.r. vádlottakat lefokozásra is ítélte. A II., a VI., a VII., a IX., a X., a XI. és a XX.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében, ezért a II., a VI., a VII., a X. és a XI.r. vádlottakat 240 napi tétel, napi tételenként 300 Ft pénzbüntetésre és lefokozásra, míg a IX. és a XX.r. vádlottakat 240 napi éttel, napi tételenként 200 Ft pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. A III., a IV., az V., a VIII. a XII., a XIII., a XIV., a XVI., a XVII., a XVIII., a XIX., a XXI., a XXII., a XXV., a XXVI., a XXVIII., a XXIX. és a XXXII.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében, ezért őket külön-külön 240 napi tétel, napi tételenként 300 Ft pénzbüntetésre és a III., az V., a VIII., a XII., A XVI. és a XXIX.r. vádlottakat 2 évre, míg a XXVI.r. vádlottat 1 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására is ítélte. A XXXI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntettének kísérletében, ezért 240 napi tétel, napi tételenként 200 Ft pénzbüntetésre ítélte. Az I.r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtását 5 évi, míg a XV., a XXIII., a XXVII., a XXX., a XXXIII. és a XXXIV.r. vádlottak tekintetében a szabadságvesztés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette. Az I. r. vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés elrendelése esetére beszámítani rendelte. Az I.r. vádlott esetében rendelkezett a pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Továbbá a III., IV., V., VI., VII., VIII., X., XI., XII., XIII., XIV., XVI., XVII., XVIII., XIX., XXI., XXII.,

XXV., XXVI., XXVIII., XXIX., XXXII.r. vádlottaknál a 72.000.- Ft, míg a IX., XX., XXXI.r. vádlottaknál a 48.000.-Ft pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A katonai tanács rendelkezett az eljárás során lefoglalt iratok lefoglalásának megszüntetéséről, és - a nyomozati iratok egyes naplószámaira történő hivatkozással - úgy rendelkezett, hogy az ott található nyelvvizsga bizonyítványokat az Egyetem Nyelvvizsgaközpontjának megküldi, míg a további iratokat a bünyügyi iratokhoz csatolja. Az elsőfokú bíróság a II.-XXIII.r. vádlottakat, valamint XXV.-XXXIV.r. vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bünyügyi költség megfizetésére, míg a fennmaradó 132.900 Ft bünyügyi költséggel kapcsolatban megállapította, hogy az állam viseli. Ellenben ítéletének B/ részében Az I.r. vádlottat az ellene 2 rb közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A tárgyaláson a katonai ügyész az ítéletet a II., VI., VII., IX., X., XI., XV., XX., XXIII., XXVII., XXX., XXXIII. és XXXIV.r. vádlottak tekintetében tudomásul vette, míg a további vádlottak tekintetében 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be az I., III., V., VIII., XII., XIV., XVI., XXV., XXVI., XXIX. és XXXI.r. vádlottak terhére súlyosítás végett. Az I.r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés tartamának felemelésére, a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésének mellőzésére, valamint közügyek gyakorlásától eltiltás mellékbüntetés alkalmazására tett indítványt. A III., V., VIII., XII., XIV., XVI., XXVI. és XXIX.r. vádlottak tekintetében lefokozás katonai mellékbüntetés kiszabása érdekében, a XXV. és XXXI.r. vádlottak esetében a soron következő rendfokozatba előírt várakozási idő meghosszabbítása végett jelentette be jogorvoslati nyilatkozatát. A IV., XIII., XVII., XVIII., XIX., XXI., XXII., XXVIII. és XXXII.r. vádlottak tekintetében az ítéletet tudomásul vette.

Az I.r. vádlott és védője a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül az I.r. vádlott jelentett be fellebbezést enyhítés érdekében. A II.r. vádlott és védője az első fokú ítélet ellen fellebbezést jelentettek be az eljárás elévülés miatti megszüntetése érdekében. A III.r. vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. A IV.r. vádlott és védője szintén enyhítés érdekében fellebbeztek. Az V.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A VI.r. vádlott enyhítésért fellebbezett. A VII.r. vádlott és védője szintén enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. A VIII.r. vádlott és védője, valamint a IX.r. vádlott enyhítésért fellebbeztek. A X.r. vádlott a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, de a törvényes határidőn belül perorvoslati nyilatkozatot nem tett. A XI.r. vádlott enyhítés érdekében fellebbezett. A XII., XIII., XIV., XV. és XVI.r. vádlottak, valamint a XIII., XV. és XVI.r. vádlottak védői a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A XVII.r. vádlott és védője enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. A XVIII.r. vádlott és védője, a XIX.r. vádlott, továbbá a XX.r. vádlott és védője, a XXI.r. vádlott és védője, valamint a XXII.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A XXIII.r. vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője elsődlegesen eljárási szabálysértés miatt, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében jelentett be fellebbezést. A XXV.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A XXVI.r. vádlott és védője a

nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, azonban a törvényes határidőn belül fellebbezést nem jelentettek be. A XXVII.r. vádlott és védője szintén 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn, és a törvényes határidőn belül mind a ketten fellebbezést jelentettek be elsősorban felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében. A XXVIII. és XXIX.r. vádlottak a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A XXX.r. vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője elsődlegesen eljárási szabálysértés miatt, másodsorban felmentésért és enyhítésért jelentett be fellebbezést. A XXXI. és XXXII.r. vádlottak a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. A XXXIII.r. vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője a tényállás téves megállapítása miatt védence felmentése és enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést. A XXXIV.r. vádlott a nyilatkozattételre 3 napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be elsődlegesen eljárási szabálysértés miatt, másodsorban felmentés, illetve az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.26/2008. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést az I., III., VIII., XII., XVI., XXV., XXVI. és XXIX.r. vádlottak tekintetében változatlanul, a XIV. és XXXI.r. vádlottak vonatkozásában pedig módosítással tartotta fenn, míg az V.r. vádlott tekintetében a terhére bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlott személyi körülményeit egészítse ki annyiban, hogy a vádlott közigazdász végzettséggel rendelkezik, és 1997. szeptember 15. és 2001. július 31. között hivatásos katonai szolgálatot teljesített, melyből főhadnagyi rendfokozattal szerelt le. A XXVI.r. vádlott személyi körülményeit azzal indítványozta kiegészíteni, hogy a vádlott hivatásos katonai szolgálati viszonya lemondással megszűnt. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az I. r. vádlott bűnösségi körülményeit egészítse ki azzal, hogy a vádlott a bűncselekményeit más büntetőeljárás hatálya alatt követte el, továbbá cselekményeit bünszövetségben és üzletszerűen valósította meg. A VII.r. vádlott tekintetében súlyosító körülményként kérte megállapítani azt, hogy kriminológiai értelemben visszaeső, míg a XXVII.r. vádlottnál enyhítő körülményként azt, hogy időközben leszerelt. A másodfokú ügyészség utalt arra, hogy a katonai tanács okszerűen következtetett valamennyi vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette cselekményeiket. Az I.r. vádlottat törvényesen mentette fel az ellene 2 rb közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében az I.r. vádlott börtönbüntetésének mértékét súlyosítsa, valamint a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését mellőzze, egyben e vádlottat ítélje közügyektől eltiltás mellékbüntetésre is. A III., VIII., XII., XVI., XXVI. és XXIX.r. vádlottak tekintetében arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság ezen vádlottak katonai mellékbüntetését súlyosítsa lefokozásra. A XXXI.r. vádlott tekintetében rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés kiszabására is tett indítványt. A XIV. és XXV.r. vádlottaknál indítványozta, hogy ezen vádlottakkal szemben a másodfokú bíróság katonai mellékbüntetésül várakozási idő meghosszabbítását szabjon ki. Az V.r. vádlott vonatkozásában a másodfokon történt ügyészi álláspontjára figyelemmel arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az ő tekintetében az első fokú határozat felülbírálatát mellőzze.

A másodfokú ügyészség részéről történt fellebbezés visszavonásra figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2008. április 2. napján kelt 6.Kbf.30/2008/5. számú végzésével az V.r. vádlott vonatkozásában az ítélet felülbírálatát mellőzte, egyben megállapította, hogy vonatkozásában az ítélet 2008. február 27. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához, 2008. április 8. napján érkezett beadványukban a XVII.r. vádlott és védője a kihirdetett ítélet ellen bejelentett fellebbezésüket visszavonták. Ezen vádlotti és védői fellebbezések visszavonására figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a 2008. április 9. napján kelt 6.Kbf.30/2008/7. számú végzésével a XVII.r. vádlott vonatkozásában az ítélet felülbírálatát mellőzte, egyben megállapította, hogy tekintetében az ítélet 2008. április 8. napján jogerőre emelkedett.

A XXXIII.r. vádlott a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsánál előterjesztette fellebbezésének részletes írásbeli indokolását, amelyben elsődlegesen felmentésre, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt. Beadványában kifejtette, hogy 10 éves kora óta tanulta a német nyelvet, 2002-ben Svájcban szintén a német nyelvet gyakorolta, ezen túlmenően magántanárhoz is járt. Kifejtette továbbá, hogy az I.r. vádlottal, akinek a bűncselekmények szervezésében kiemelkedő szerepe volt, semmiféle kapcsolatban nem állt, az I.r. vádlott is úgy nyilatkozott, hogy nem ismeri a XXXIII.r. vádlottat. A szóba jöhető terhelő bizonyítékok közül az elsőfokú bíróság tanú1 vallomását kirekesztette a bizonyítékok köréből, így ez sem alapozhatja meg bűnösségét. Ezt követően részletesen foglalkozott az ő cselekménye kapcsán készített szakértői véleményekkel, melynek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az írásszakértői vélemény nem egyértelmű, kellően nem megalapozott, így bűnösség megállapítása alapjául nem szolgálhat. A másodsorban előterjesztett indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy épp a büntetőeljárásra figyelemmel nem tudott a katonai pályán elhelyezkedni, amelyet pedig élethivatásának tekintett, azonban a vele szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés a más területen történő elhelyezkedését is jelentősen megnehezíti.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsához 2008. június 24. napján érkezett beadványában a IV.r. vádlott védője az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését visszavonta, azonban beadványához nem csatolta védencének a Be. 357.§ (3) bekezdése szerint szükséges hozzájáruló nyilatkozatát.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett katonai ügyészi fellebbezést a másodfokú ügyészi átiratban tett módosítással tartotta fenn. Átiratában rögzített indítványát megismételte.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett vádlotti fellebbezésre figyelemmel indítványozta, hogy a

másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítése keretében a pénzméltóbüntetés mértékét csökkentse. Indítványozta továbbá, hogy a másodfokú bíróság, a másodfokú katonai ügyészségnek az I.r. vádlottal szemben kiszabott büntetés súlyosítására tett indítványát ne fogadja el, figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlott a korábbi ügyeiben terhére megállapított, valamint az első fokú ítéletben megállapított bűncselekményeket lényegében egyidőben követte el, csupán az ellene folyó büntetőeljárások különböző időben fejeződtek be. Az I.r. vádlottat a másik két eljárásban is próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték és az egyes ügyekben megnyilvánuló cselekmények társadalomra veszélyessége közötti arányok a jelen ügyben is próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indokolják. Kifejtette továbbá, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt sértett, de az nem érinti védencét.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elévülés miatti eljárás megszüntetés érdekében bejelentett fellebbezését változatlanul fenntartotta, azonban másodlagos indítványként védencével szemben olyan büntetés kiszabását kérte, hogy a katonai szolgálatban megtartható legyen. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a Budapesti Katonai Ügyészségnek a 2007. február 19-ei, az Egyetemhez címzett megkeresése nem alapozza meg az elvülés megszakítását, mert az, az eljárást előrevivő körülményként nem értékelhető. A másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy védenca az eljárás ideje alatt francia nyelvből középfokú nyelvvizsgát tett, ezzel szolgálata folytatásának minden akadálya elhárult, továbbá Simon hadnagyot franciaországi szakmai képzésre tervezik kiküldeni alakulatától.

A III.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta, és elsősorban enyhítésre, továbbá a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés elutasítására tett indítványt. Kifejtette, hogy védenca kiválóan alkalmas a katonai pályára, ezt alátámasztják a másodfokú eljárásban a vádlott alakulata, valamint egyéb katonai szervek és személyek részéről becsatolt jellemzések.

A VII.r. vádlott védője perbeszédében az első fokú ítélet ellen enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy védenca azzal, hogy időközben nyelvvizsgát szerzett és részére új diplomát adtak ki, valamint az eddig teljesített katonai szolgálat színvonalára is tekintettel megtartható a hivatásos szolgálatban. Ezért mind a fő, mind a mellékbüntetés tekintetében enyhítésre tett indítványt. A főbüntetéssel kapcsolatban azzal indokolta indítványát, hogy védenca jelenleg felfüggesztés hatálya alatt áll, míg a mellékbüntetés vonatkozásában arra hivatkozott, hogy az alkalmazási feltételek teljesítésére figyelemmel már indokolatlan védencével szemben a legsúlyosabb katonai mellékbüntetés kiszabása.

A VIII.r. vádlott védője perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett enyhítésre irányuló fellebbezését fenntartotta és annak keretében a védencével szemben megállapított várakozási idő csökkentését kérte. Kifejtette, hogy a VIII.r. vádlott az

eljárás során a bűncselekmény elkövetését beismerte, a cselekményét megbánta, a hatóságokkal mindvégig együttműködő volt. Kiváló parancsnoki jellemzéssel rendelkezik, nyelvvizsgát tett, melynek alapján Kanadában egy szakmai kiképzésen vehetne részt, ami megnyitná előtte a lehetőséget fontosabb feladatok elvégzésére. A védő utalt arra is, hogy a másodfokú bíróság ne adjon helyt a másodfokú katonai ügyészség indítványának, mert teljesen indokolatlan ilyen képzett fiatal tiszttel szemben lefokozás katonai mellékbüntetés alkalmazása.

A XVI., XXV. és XXVII.r. vádlottak védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a XVI. és XXV.r. vádlottak tekintetében az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kérte, hogy a másodfokú bíróság ne adjon helyt ezen vádlottak esetében a súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezésnek. A XXVII.r. vádlott tekintetében a fellebbezését kizárólag enyhítésre irányuló fellebbezésként tartotta fenn. Kifejtette azon álláspontját, hogy a védenccé már nincs a honvédség kötelékében, a polgári életben való elhelyezkedését azonban a büntetett előélet jelentősen hátráltatja, ezért a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés helyett enyhébb főbüntetés kiszabására tett indítványt.

A XXIII.r. vádlott védője az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését elsődlegesen hatályon kívül helyezés, másodsorban felmentés, harmadsorban enyhítés érdekében tartotta fenn. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a 3 napra kitűzött tárgyalás első tárgyalási napjára nem küldött idézést a védencének, illetve őt nem értesítette erről a tárgyalási napról. Ezért nem lehetett jelen akkor, amikor a bíróság az I.r. vádlottat kihallgatta, ezzel a XXIII.r. vádlottnak a védekezéshez való joga jelentősen sérült, hiszen az I.r. vádlott vallomása érinti az ügy összes többi vádlottját. A későbbiekben ugyan az elsőfokú bíróság ismételtén kihallgatta az I.r. vádlottat, de akkor már alig hangzottak el kérdések észrevételek ezen vádlott felé. Erre figyelemmel a védő a BH 206/2005. számú eseti döntésére figyelemmel az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy védenccé mindvégig következetesen tagadta a bűncselekmény elkövetését és az ő vallomásával szemben nem áll olyan bizonyíték, amely kétséget kizáróan cáfolná a védekezését. A szakvélemény ebben a tekintetben perdöntőnek nem tekinthető, hiszen védencének változhatott az írása. Nem tekinthető komoly bizonyítéknak a híváslista sem, és különösen nem tekinthető ilyen bizonyítéknak tanú1 vallomása. Az adott személy az eljárás során ugyanis korábban gyanúsított volt, majd a tárgyaláson tanúként hallgatták ki. Szavahihetősége megkérdőjelezhető, nem véletlen az, hogy az elsőfokú bíróság is kirekesztette a vallomását a bizonyítékok köréből. A harmadsorban előterjesztett indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy védencével szemben - csak azért, mert tagadta a cselekmény elkövetését - indokolatlan és aránytalan a szabadságvesztés büntetés kiszabása. Ezért harmadlagosan pénzbüntetés alkalmazására tett indítványt.

A XXVI.r. vádlott védője perbeszédében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

A XXX.r. vádlott védője perbeszédében csatlakozott a XXIII.r. vádlott védője által előadottakhoz, és elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezésére, másodsorban védenca felmentésére, harmadsorban a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt. Elsődleges indítványával kapcsolatban kifejtette azt, hogy az egyetlen törvényes megoldás az ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítása lehet, figyelemmel arra, hogy olyan személyek nem voltak jelen a tárgyaláson, akiknek a jelenléte kötelező. A másodlagos indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy kétséget kizáróan nem sikerült bizonyítani védenének bűnösségét. A vádlottal szemben új szakvélemény nem készült, az elsőfokú bíróság részéről a tanú² vallomására történő hivatkozás iratellenes, illetve tanú¹ tanúkénti meghallgatása sem támaszthatja alá kellően védenca bűnösségét. A harmadsorban előterjesztett, enyhítésre irányuló indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy a XXX.r. vádlottat nem érheti hátrány azért, mert nem ismerte be a bűncselekmény elkövetését, ezért mind a főbüntetés enyhítésére, mind a lefokozás katonai mellékbüntetés mellőzésére indítványt tett.

A XXXIII.r. vádlott védője perbeszédében az első fokú ítélet ellen elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartotta. Kifejtette azon álláspontját, hogy védenének semmi oka nem volt arra, hogy más segítségét vegye igénybe a nyelvvizsga megszerzéséhez, hiszen 10 éves kora óta tanult németül, Svájcban szerzett nyelvi gyakorlatot, különórákra járt. Az ő esetében a I.r. vádlottal való kapcsolatot híváslisták nem támasztották alá, tanú¹ vallomása rá nézve terhelő adatot nem tartalmazott. Az egyetlen terhelő bizonyíték, az írásszakértői vélemény aggályosnak tekinthető, mert nem csupán különbségeket, hanem azonosságokat is megállapított. Ilyen bizonyítékok mellett kizárólag felmentésnek lehet helye. A másodlagos indítvánnyal kapcsolatban előadta, hogy védenével szemben indokolatlanul súlyos büntetés kiszabására került sor, ezért az enyhítés keretében vagy a főbüntetés enyhítését, vagy előzetes mentesítést kért.

A XXXIV.r. vádlott védője perbeszédében az elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését módosítással tartotta fenn, és harmadsorban az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt. A védenca felmentésére irányuló indítványát azzal indokolta, hogy a XXXIV. vádlott bűnösségét kizárólag az írásszakértői vélemény alapján állapították meg, amely bizonyíték önmagában nem alapozhatja meg a bűnösséget. A másodlagos indítvánnyal kapcsolatban kifejtette, hogy eltúlzott védenével szemben a próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetés, ezért annak enyhítését kérte. Harmadsorban előterjesztett indítványával kapcsolatban kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság eljárása alapelveket sértett, ezért az eljárási szabálysértés súlyára figyelemmel hatályon kívül helyezés indokolt.

Saját védelmében a VI.r. vádlott a fellebbezését fenntartva a pénzbüntetés enyhítésére, a XI.r. vádlott a pénzbüntetés mérséklésére és a lefokozás mellőzésére, a XII., XIV., XXIX. és XXXI.r. vádlottak az első fokú ítélet helybenhagyására tettek indítványt.

Az utolsó szó jogán a beismerésben lévő vádlottak a megbánásukat juttatták kifejezésre, míg a többi vádlottak csatlakoztak a védőjük által elmondottakhoz.

A bejelentett ügyészi, vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírsági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felülbírált. A Be. 348.§ (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel az ítélet B. része tekintetében a felülbírálatot mellőzte figyelemmel arra, hogy az I.r. vádlottat érintő felmentő rendelkezéseket fellebbezés a másodfokú eljárásban nem támadta. A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete a XV.r. és a XX.r. vádlottak vonatkozásában, 2007. november 26. napján, a X., XIII., XVIII., XIX., XXI., XXII., XXVIII. és XXXII.r. vádlottak vonatkozásában 2007. november 29. napján, az V.r. vádlott tekintetében 2008. február 27. napján, míg a XVII.r. vádlott tekintetében 2008. április 8. napján jogerőre emelkedett, ezért ezen vádlottak tekintetében a másodfokú bíróság a Be. 349.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel a felülbírálatot mellőzte.

A XXIII.r. vádlottnak és védőjének, a XXX.r. vádlottnak és védőjének, a XXXIII.r. vádlottnak és védőjének, valamint a XXXIV.r. vádlottnak a felmentésre, illetve az ítélet hatályon kívül helyezésére, valamint a II.r. vádlottnak és védőjének az eljárás megszüntetésére irányuló fellebbezései nem alaposak.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást részben mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat megvizsgálta, azokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I., II., III., IV., VI., VII., VIII., IX., XI., XII., XIV., XVI., XXV., XXVI., XXIX. és XXXI.r. vádlottak az eljárás során a bűncselekmény elkövetését beismerték. Vallomásaikat alátámasztották a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok, így különösen a kihallgatott tanúk vallomásai, az írásszakértői vélemények, valamint a lefoglalt iratok. Ezen vádlottak cselekményei tekintetében a katonai tanács a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg a tényállást.

A XXIII., XXVII., XXX., XXXIII., XXXIV.r. vádlottak tagadták a terhükre rótt bűncselekmények elkövetését. A katonai tanács ítélete 26. oldal 3. bekezdésétől a 29. oldaláig foglalkozott az általa megismert bizonyítékok értékelésével és nem tévedett, amikor mérlegelési jogkörében eljárva ezen vádlottak vallomásaival szemben az ügy egyéb bizonyítékait, így elsődlegesen az iü. írásszakértői vélemény megállapításait, valamint tanú2 vallomásait fogadta el a tényállás alapjául. Határozatában logikusan megindokolta, hogy miért ezeket a bizonyítékokat fogadta el a vádlottak védekezésével szemben. A XXVII., XXX. és XXXIV.r. vádlottak tekintetében értékelte azt a körülményt, hogy a vádlottak sikeres vizsgadolgozatai olyan személy kezétől származnak, amelyek más, beismerésben lévő vádlottak sikeres vizsgadolgozatait is írták. Helyesen értékelte továbbá a szakértői vélemények megállapításait, így azt, hogy a szakértő mind az öt tagadásban lévő vádlott tekintetében kategorikusan zárta ki azt a lehetőséget, hogy a sikeres vizsgadolgozatot maguk írták volna. Utalt továbbá arra, hogy a szakértő a vélemény

elkészítése során pontos, részletekbe menő, elemző, összehasonlító tevékenységet végzett.

A Be. 351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Az érintett vádlottak és védőik új tényre, bizonyítékokra nem hivatkoztak, valamely, Be. 351.§ (2) bekezdésében nevesített megalapozatlansági ok fennállása sem állapítható meg, így iratellenesség, vagy helytelen ténybeli következtetés sem. Ezért a csupán az elsőfokú bíróság által már értékelt bizonyítékok újraértékelésére irányuló indítványoknak a másodfokú bíróság a Be. 352.§ (3) bekezdésében írtak alapján nem adhatott helyt.

A katonai tanács ítélete azonban a személyi részében kiegészítésre szorul az egyes vádlottaknál időközben bekövetkezett változásokkal, illetve az I.r. vádlott esetében pontosítani kell végzettségét. A másodfokú bíróság tehát a tényállást a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján, az iratok tartalmára figyelemmel annyiban egészíti ki, hogy; „Az I.r. vádlott közigazdász képesítéssel rendelkezik. A VI.r. vádlott szolgálati viszonyát lemondására figyelemmel megszüntették. A VII.r. vádlottat beosztásából felfüggesztették. A XI.r. vádlott biztonsági őrként dolgozik, jövedelme a minimálbérnek megfelelő összeg. A XXVI.r. vádlottat beosztásából felfüggesztették. A XXVII.r. vádlott szolgálati viszonyát - lemondására figyelemmel - a megszüntették. A XXX.r. vádlott beosztásából felfüggesztésre került. A XXXI.r. vádlott rendelkezési állományba került. A XXXIV.r. vádlott szolgálati beosztásából felfüggesztésre került.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

A katonai tanács nem találta alaposnak a II.r. vádlottnak és védőjének az elévülés miatt az eljárás megszüntetése érdekében bejelentett fellebbezését.

Az első fokú katonai tanács ítélete 29. oldalán helytállóan fejtette ki azon álláspontját, hogy a nyomozati iratok 239. nsz. alatt található megkeresés félbeszakította az elévülést. Megállapítható, hogy a II.r. vádlottnak a büntügyi iratok 366/b. nsz. alatt található hamis angol középfokú nyelvvizsga bizonyítványa amikor kitöltésre került, tehát ez az időpont az elévülési idő kezdete. Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság határozatában, hogy az adott cselekmény tekintetében az elévülési idő a Btk.33§ (1) bekezdés b./ pontjára figyelemmel 3 év. A Btk.35.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint az elévülést félbeszakítja a büntető ügyekben eljáró hatóságoknak az elkövető ellen a bűncselekmény miatt foganatosított

büntetőeljárás cselekménye. A félbeszakítás napján az elévülés határideje ismét elkezdődik. Az elsőfokú bíróság határozatában helytállóan állapította meg, hogy a már hivatkozott, a Budapesti Katonai Ügyészségtől az Egyetem Rektorához intézett átirata félbeszakította az elévülési folyamatot. Az adott átirat tartalmazza, hogy milyen bűncselekmény miatt indult a folyamatban lévő nyomozás, szövegesen is körülírja a II.r. vádlott terhére róható cselekményt, név szerint is megjelöli a későbbi II.r. vádlottat és a megkeresés a megjelölt személy által készített iratok beszerzésére irányul. A szóhasználat alapján az is megállapítható, hogy azok az írásszakértői vélemény elvégzése szempontjából szükségesek. Helyesen állapította meg az első fokú katonai tanács azt, hogy a nevesített irat alkalmas az elévülés félbeszakítására, ezért a II.r. vádlottnak és védőjének a II.r. vádlottal szemben felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntette miatt indult eljárás megszüntetésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az egyes vádlottaknak és védőiknek az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezéseinek alapjául hivatkozott eljárási szabálysértéssel kapcsolatban a következők állapíthatók meg:

Az elsőfokú katonai tanács az első fokú bírósági iratok 9. nsz. alatt található kitűző végzésében az ügyet 2007. november 15., november 19. és november 26. napjára tűzte ki. A végzésből nem állapítható meg, hogy a bíróság a XVI.-XXXIV. r. vádlottakat és védőiket az első tárgyalási napra nem idézte, illetve arról nem értesítette. Az első fokú iratok 44. nsz. alatt található tárgyalási jegyzőkönyv alapján az állapítható meg, hogy a 2007. november 15-ei tárgyalási napon csak az I.-XV.r. vádlottak és védőik jelentek meg, a katonai ügyész a vádiratot csak ezen vádlottak tekintetében ismertette és a katonai tanács csak ezeket a vádlottakat hallgatta ki. Megállapítható továbbá, hogy a második tárgyalási napon már a XVI.-XXXIV.r. vádlottak és védőik is részt vettek, a katonai ügyész ekkor ezen vádlottak tekintetében is ismertette a vádat. A tárgyalási jegyzőkönyv 24. és 25. oldalán rögzítettek szerint ezen a napon a bíróság ismételten kihallgatta az I.r. vádlottat. Ekkor az eljáró katonai bíró lehetőséget biztosított arra, hogy az I.r. vádlotthoz kérdéseket intézzenek, illetve vallomására észrevételt tegyenek. Ezzel a lehetőséggel azonban, kizárólag a XXIII.r. vádlott védője élt. Az I.r. vádlott kihallgatása annyiban, a korábbi kihallgatás megismétlésének tekintendő, hogy a katonai bíró ismételten ismertette - mintegy elébe tárta - az I.r. vádlottnak azokat a vallomásrészeket, amelyeket már az első tárgyalási napon is ismertetett. Releváns részei tekintetében az I.r. vádlott 71. nsz. alatti gyanúsítotti kihallgatási jegyzőkönyve is ismertetésre került.

A Be. 279.§-a határozza meg az idézés és értesítés szabályait. Ennek (1) bekezdésében foglaltak szerint a kitűzött határnapra idézni kell a vádlottat, kötelező védelem esetén a védőt és mindazokat akiknek a megjelenése a tárgyaláson kötelező. Értesíteni kell az ügyészt, továbbá, - ha e törvény kivételt nem tesz - a szakértőt, illetve azokat a büntetőeljárásban résztvevő személyeket, akiknek a jelenlétét a tárgyaláson a törvény lehetővé teszi. Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróságnak már az első tárgyalási napról az összes védőt értesítenie kellett volna. A

Be. 5.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a terheltet megilleti a védelem joga, valamint a (3) bekezdésben írtak szerint a terhelt személyesen védekezhet és a védelmét az eljárás bármely szakaszában védő is elláthatja. A bíróság, az ügyész és a nyomozó hatóság biztosítja, hogy az, akivel szemben a büntetőeljárást folytatják, az e törvényben meghatározott módon védekezhessenek. A Be. 489.§-a rögzíti, hogy a katonai büntetőeljárásban a tárgyaláson a védő részvétele mikor kötelező. E szerint akkor, ha a bűncselekményre a törvény 5 évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztést rendel a Be. 46.§-ában szabályozott esetekben, továbbá, ha pótmagánvádló lép fel.

A vád tárgyát a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontjába ütköző közokirat-hamisítás büntette képezte, amelynek a büntetési tétele 3 évig terjedő szabadságvesztés, tehát a védő részvétele ezen közbizalom elleni bűncselekmény miatt folyamatban lévő ügyben nem kötelező.

A Be. 373.§ (1) bekezdés II. pontja szerint a másodfokú bíróság hatályon kívül helyezi az elsőfokú bíróság ítéletét és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasítja, ha a d./ pont szerint a tárgyalást olyan személy távollétében tartották meg, akinek a részvétele a törvény értelmében kötelező. A büntetőeljárás törvény kommentárja egyértelműen állást foglal abban a tekintetben, hogy kik azok a személyek akik nélkül a tárgyalás nem tartható meg, akiknek a jelenléte a tárgyaláson kötelező. Ezek a személyek a Be. 240.§ (3) bekezdésében felsorolt személyek, tehát a jegyzőkönyvvezető, a vádlott, az ügyész és, - ha a védő jelenléte a tárgyaláson kötelező - akkor a védő. Figyelemmel azonban arra, hogy a jelen ügyben a védelem nem volt kötelező, ezért nem is lehet arra az álláspontra helyezkedni, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül kell helyezni és az elsőfokú bíróságot új eljárásra kell utasítani. Nem kétséges az, hogy a katonai tanács az ügynek a már említett módon történő kitűzésével korlátozta a védelemhez való jogot, így ez az eljárási szabálysértés nem abszolút, hanem relatív eljárási szabálysértésnek minősül. Ez az eljárási szabálysértés az első fokú ítélet meghozatalára való hatásának vizsgálatával akár az ítélet hatályon kívül helyezéséhez és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasításához is vezethetne, azonban a már hivatkozott iratokból megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabálysértést korrigálta, amikor az I.r. vádlott kihallgatását az összes védő és addig kihallgatott vádlott jelenlétében megismételte. Ezért a Be. 375.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel sem kerülhet sor az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére. Szükséges megemlíteni továbbá azt is, hogy az első tárgyalási napon jelen nem lévő vádlottakat semmiféle eljárásjogi értelemben vett hátrány nem érte, hiszen a Be. 288.§ (1) bekezdése a vádlottak kihallgatásának kötelező sorrendjét nem írja elő és a vádirat mindegyik vádlott előtt - a már hivatkozott módon - ismertetésre került. A kifejtettekre figyelemmel a vádlottaknak és védőiknek a hatályon kívül helyezésre irányuló fellebbezése, illetve indítványai eredményre nem vezethettek.

Az ítélőtábla katonai tanácsa a nyilvános ülésen kihirdetett végzésével az ügyben előterjesztett bizonyításkiegészítési indítványt - amely a XXVII.r. vádlott kihallgatására irányult - elutasította. A másodfokú bíróság álláspontja szerint

ugyanis a XXVII.r. vádlott kihallgatása az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítás eredményéhez képest az ügy teljesebb felderítését már nem, csupán az eljárás indokolatlan elhúzódását eredményezhetné. Az indítványt egyébként is a védő terjesztette elő, ahhoz a XXVII.r. vádlott nem is csatlakozott.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére és helyes a cselekményeik jogi minősítése is. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlott bűnösségét 29 rb a Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontjába ütköző és aszerint minősülő felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, valamint egy esetben felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetének kísérletében állapította meg. Helytállóan állapította meg a. XXXI.r. vádlott bűnösségét felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetének kísérletében, míg a többi vádlott tekintetében az első fokú ítélet rendelkező részében írt felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette ugyancsak törvényes jogi minősítés. Nem tévedett tehát az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségét ugyancsak felbujtói minőségben állapította meg, nem pedig a vád szerinti tettesi elkövetésben.

A katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, amelyek csupán az I.r. vádlott tekintetében azzal a súlyosító körülménnyel szorulnak kiegészítésre, hogy ezen vádlott az ellene folyó büntetőeljárások hatálya alatt követett el újabb bűncselekményeket.

A katonai ügyésznek az I.r. vádlott tekintetében előterjesztett, súlyosításra irányuló, míg az I.r. vádlottnak az enyhítésre irányuló fellebbezése egyaránt a következő szerint alapos.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az I.r. vádlottal szemben a cselekmények tárgyi súlyára valamint a vádlott alanyi bűnösségének fokára is figyelemmel - halmazati büntetésül - főbüntetésként 1 évi és 10 hónapi börtönbüntetést szabott ki. Tévedett azonban amikor lehetőséget látott a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztésére. Az I.r. vádlottnak viszonylag rövid időn belül harmadszor került bűnössége megállapításra, nagyobb számú közbizalom elleni bűncselekmény elkövetése miatt. A vádlott a bűncselekményei nagyobb részét az ellene folyó büntetőeljárás hatálya alatt követte el, és mindegyik elítéltetése során kifejezetten nagy számú bűncselekmény megállapítása történt a terhére. E körülményből az állapítható meg, hogy az I.r. vádlott ellen indult büntetőeljárás, illetve a vele szemben kiszabott felfüggesztett büntetések semmiféle visszatartó erővel nem bírtak vele szemben, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az I.r. vádlottal szemben kiszabott 1 év 10 hónapi börtönbüntetés tekintetében a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését mellőzte. A másodfokú katonai tanács ezen döntése során nem hagyhatta figyelmen kívül azt a körülményt - amelyre egyébként az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában maga a vádlott is utalt -, hogy az I.r. vádlott cselekménye folytán nagyobb számú fiatal életpályája törést szenvedett és - természetesen saját

hibájukból is - kénytelenek nem a választott hivatásuknak megfelelő feltételek mellett elhelyezkedni. Ezért a katonai ügyésznek a főbüntetés súlyosítására irányuló fellebbezése eredményes volt. Helytállóan hivatkozott azonban az I.r. vádlott védője arra, hogy az elsőfokú bíróság eltúlzott mértékben határozta meg a pénzmellékbüntetés összegét. Az I.r. vádlott haszonszerzés céljából követte el a bűncselekményeket, illetve megállapítható, hogy megfelelő jövedelemmel, vagyonnal rendelkezik, ezért vele szemben törvényesen szabott ki az elsőfokú bíróság pénzmellékbüntetést, azonban annak összege eltúlzott. Ezért a másodfokú bíróság, a vádlott anyagi viszonyaihoz jobban igazodva, a pénzmellékbüntetés összegét 500.000.- Ft-ra enyhítette. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor az I.r. vádlottal szemben a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján 2 millió Ft pénzüsszegben kifejezett vagyonelkobzást alkalmazott. Ítélete 30. oldal 2. bekezdésében megfelelően indokolta a vagyonelkobzás összegével kapcsolatos álláspontját is. A főbüntetés súlyosítására figyelemmel a másodfokú bíróság a Btk.99.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján rendelkezett az I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról.

A XXIII., XXVII., XXX., XXXIII. és XXXIV.r. vádlottaknak és védőiknek az enyhítésre irányuló fellebbezései a következők szerint ugyancsak alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon döntésével, hogy a XXIII., XXVII., XXX., XXXIII. és XXXIV.r. vádlottakkal szemben próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetést szabott ki. Kétségtelen, hogy ezen vádlottak tekintetében a beismerő vallomás, valamint az ehhez társuló megbánó magatartás, mint enyhítő körülmény nem állapítható meg, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint nagyobb súllyal kell értékelni azt, hogy ezen vádlottak korábban nem kerültek összeütközésbe a törvénnyel. Bűncselekményt kifejezetten a diploma szerzéséhez köthetően, tehát egyetlen alkalommal követtek el. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a pályájukban fiatalon törést szenvedett vádlottakat indokolatlan a polgári életbe beilleszkedésüket akadályozó szabadságvesztés büntetéssel sújtani, ezért a másodfokú katonai tanács az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatva, a XXIII., XXVII., XXX., XXXIII. és XXXIV.r. vádlottakkal szemben kiszabott fogházbüntetéseket a Btk.87.§ (2) bekezdés e./ pontjára figyelemmel, a Btk.51.§-ában írtak alkalmazásával, mindegyik vádlott tekintetében 300 napi tétel, napi tételenként 300.- Ft pénzbüntetésre enyhítette. Az ítéltábla katonai tanácsának álláspontja szerint ezen napi tételszám a cselekményük tárgyi súlyával arányos, míg a napi tételek összege igazodik a vádlottak személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyaihoz. A másodfokú bíróság a Btk.52.§- a alapján rendelkezett az egyenként 90.000.-Ft pénzbüntetések meg nem fizetése esetére, azok szabadságvesztésre történő átváltoztatására.

Nem tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor az előbb nevesített vádlottak közül rendfokozatot viselő vagy rendfokozatot viselt a XXVII., a XXX. és a XXXIV.r. vádlottakkal szemben lefokozás katonai mellékbüntetést is kiszabott. Ezen vádlottak csalárd módon jutottak nyelvvizsga bizonyítványhoz, ezen keresztül diplomájukhoz,

első beosztásukhoz, illetve tisztí rendfokozatukhoz, ezért velük szemben a lefokozás nem volt mellőzhető.

Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a II., III., IV., VI., VII., VIII., IX., XI., XII., XIV., XVI., XXV., XXVI., XXIX., XXXI.r. vádlottakkal szemben főbüntetésként a rendelkező részben írt pénzbüntetéseket szabta ki. A Btk.87.§ (2) bekezdés e./ pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazásával. Ezen pénzbüntetések setében megállapítható, hogy a napi tételek száma arányos a vádlottak által elkövetett cselekménnyel, míg a napi tételek összege igazodik anyagi teherbíró képességükhöz. Ezért a VII.r. vádlottnak és védőjének, valamint a XI.r. vádlottnak a főbüntetés enyhítésére irányuló fellebbezéseik eredményre nem vezethettek.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor a II., VI., VII., IX. és XI.r. vádlottakat is lefokozás katonai mellékbüntetésre ítélte, figyelemmel arra, hogy ezen vádlottak is csalárd módon jutottak a diplomájukhoz, méltatlanná váltak a rendfokozat viselésére, így a II., VI., VII., IX. és XI.r. vádlottaknak, illetve védőiknek a mellékbüntetés enyhítésére irányuló fellebbezéseik eredményre nem vezethettek.

A katonai ügyésznek a III., VIII., XII., XVI., XXVI. és XXIX.r. vádlottak tekintetében a mellékbüntetés súlyosítására irányuló fellebbezése alapos, míg a III.. és VIII.r. vádlottaknak és védőiknek a katonai mellékbüntetés enyhítésére irányuló fellebbezéseik nem alaposak.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a III., VIII., XII., XVI., XXVI. és XXIX.r. vádlottak tekintetében arra a következtetésre jutott, hogy ezen vádlottak a katonai szolgálatban továbbra is megtarthatók és a XXVI.r. vádlottal szemben 1 évre, míg a III., VIII., XII., XVI. és XXIX.r. vádlottakkal szemben 2 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási időt meghosszabbította katonai mellékbüntetésként. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eltúlzott jelentőséget tulajdonított annak, hogy ezen vádlottak időközben érvényes középfokú nyelvvizsgát tettek, amelynek alapján számukra érvényes diploma adható ki. Nem értékelte azonban kellő súllyal azt, hogy ezek a vádlottak a hivatásos katonatiszté válás feltételeit nem teljesítve, lényegében bűncselekmény elkövetése útján jutottak nyelvvizsga bizonyítványhoz, ezen keresztül diplomához és annak alapján nyerték el első tisztí beosztásukat, valamint kapták meg rendfokozatukat. Cselekményeikkel méltatlanná váltak a rendfokozat viselésére, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács ítéletét megváltoztatva a III., VIII., XII., XVI., XXVI. és XXIX.r. vádlottakkal szemben kiszabott várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés a Btk.131.§-a szerinti lefokozás katonai mellékbüntetésre súlyosította. Értелеmszerűen a III. és VIII.r. vádlottaknak a mellékbüntetés enyhítésére irányuló fellebbezéseik nem vezethettek eredményre.

A katonai ügyésznek a XXV.r. vádlott tekintetében előterjesztett és a várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetés kiszabására irányuló fellebbezése alapos.

A XXV.r. vádlott tekintetében megállapítható, hogy olyan időben fordult az I.r. vádlotthoz nyelvvizsga bizonyítvány csalárd megszerzése ügyében, amikor már szabályos úton, saját erejéből sikeres nyelvvizsgát tett, tehát érvényes nyelvvizsgával rendelkezett. Ennek alapján érvényes a részére kiadott diploma és nem állapítható meg, hogy csalárd módon jutott volna a tiszti rendfokozatához és beosztásához. Esetében az rögzíthető tényként, hogy elkövetett egy közbizalom elleni bűncselekményt, amely azonban az általa szerzett diplomát és ezen keresztül a szolgálati viszonyát nem érinti. Ezért esetében lefokozás katonai mellékbüntetés kiszabása nem indokolt, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint indokolt a XXV.r. vádlottal szemben - épp a közbizalom elleni bűncselekmény elkövetésére figyelemmel - olyan katonai mellékbüntetés alkalmazása amely, a vádlott szolgálati viszonyát nem érinti. Ezért a másodfokú bíróság a XXV.r. vádlottat a Btk.134.§-a alapján 1 évre a soron következő rendfokozatba előírt várakozási idő meghosszabbítására is ítélte, mert álláspontja szerint a XXV.r. vádlottnak az előléptetést hosszabb várakozási idő eltöltésével kell kiérdemelnie.

Az ítélet tábla katonai tanácsa nem értett egyet a Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek azzal a módosított fellebbezésével, hogy a XIV.r. vádlottal szemben várakozási idő meghosszabbítása katonai mellékbüntetést szabjon ki. A XIV.r. vádlott jelenleg a bv. testület állományában teljesít szolgálatot, büntetőjogi értelemben katona, azonban nem visel tiszti rendfokozatot, tehát jelenlegi beosztását nem a csalárd módon megszerzett nyelvvizsga bizonyítványára, valamint diplomájára tekintettel tölti be. Erre figyelemmel a másodfokú katonai tanács a XIV.r. vádlott tekintetében a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezésnek nem adott helyt.

A másodfokú bíróság a XXXI.r. vádlott tekintetében szintén indokolatlannak látta katonai mellékbüntetés alkalmazását. a XXXI.r. vádlott közbizalom elleni bűncselekménye kísérleti szakban maradt, részére ténylegesen hamis nyelvvizsga bizonyítványt nem állítottak ki. Szakaszvezetői rendfokozatát szerződéses állományú katonaként érte el, és a rendfokozata nem kötődik a terhére megállapított bűncselekményhez, ezért esetében a katonai ügyésznek a súlyosításra irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a katonai tanács, illetve a fellebbviteli bíróság által alkalmazott fő- és mellékbüntetések együttesen alkalmasak a speciális és generális prevenció érvényre juttatására, az ítélet ily módon megfelel a hasonló ügyekben követendő ítélkezési gyakorlatnak és a belső arányosság követelményének is.

A Fővárosi Ítélet tábla Katonai Tanácsa észlelte, hogy az elsőfokú bíróság a II.r. vádlottat főbüntetésül 240 napi, napi tételenként 300 Ft pénzbüntetésre ítélte főbüntetésül, azonban elmulasztott rendelkezni ezen vádlott esetében a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Ezért - a hiányzó rendelkezést pótolva - a másodfokú bíróság a Btk.52.§-a alapján úgy rendelkezett, hogy a II.r. vádlottal szemben kiszabott

72.000.- Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén fogházbüntetésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Észlelte továbbá a másodfokú bíróság azt, hogy a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa nem minden nyelvvizsga bizonyítvány tekintetében rendelkezett, vagy nem pontosan rendelkezett, azok lefoglalásának megszüntetéséről és a kiállító szervezet részére történő megküldésről. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéleti rendelkezését helyesbítve, illetve kiegészítve a másodfokú ítélet rendelkező részében felsorolt nyelvvizsga-bizonyítványok lefoglalását megszüntette és azokat az Egyetem Nyelvvizsgaközpontjának rendelte megküldeni.

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a VII.r. vádlottat a Be. 338.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárásban a kirendelt védő díjaként felmerült 21.000.-Ft bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. július 2.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I., a II. a III., a IV., a VI., a VII., a VIII., a IX., a XI., a XII., a XIV., a XVI., a XXIII., a XXV., a XXVI., a XXVII., a XXIX., a XXX., a XXXI., a XXXIII. és a XXXIV.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. július 2.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
bírósági ügyintéző